

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

5 november 1998

GEDACHTEWISSELING

**over de visie van de gemengde commissie ter uitvoering
van het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag op de invulling die moet gegeven worden
aan het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag, en over de rol
die de gemengde commissie voor zichzelf weggelegd ziet bij die invulling**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Herman Suykerbuyk**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jef Sleeckx.

Vaste leden :

de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Freddy Sarens,
Herman Suykerbuyk, Hugo Van Rompaey ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Stefaan
Platteau ;

de heren Fred Dielens, Patrick Hostekint, Jef Sleeckx ;

de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire ;

de heer Paul Van Grembergen ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Plaatsvervangers :

de heren Jan Béghin, Carl Decaluwé, Paul Dumez, Jef Van
Looy, Johan Weyts ;

de heren Jacques Devolder, Jaak Gabriels, Didier
Ramoudt ;

de heer Jacques Timmermans, mevrouw Gracienne Van
Nieuwenborgh, de heer Tuur Van Wallendael ;

de heren Christian Verougstraete, Emiel Verrijken ;

N. ;

de heer Johan Malcorps.

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden ging op donderdag 22 oktober 1998 een gedachtewisseling door over de visie van de gemengde commissie ter uitvoering van het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag op de invulling die moet gegeven worden aan het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag, en over de rol die de gemengde commissie voor zichzelf weggelegd ziet bij die invulling. Namens de commissie ter uitvoering van het genoemde cultureel verdrag werd het woord gevoerd door de heer Hugo Weckx, voorzitter van de Vlaamse delegatie in de commissie, en de heer Frits Niessen, voorzitter van de Nederlandse delegatie in de commissie.

De voorzitter : We hebben vandaag de gelegenheid om van gedachten te wisselen met de heren Weckx en Niessen, voorzitters respectievelijk van de Vlaamse en van de Nederlandse delegatie in de gemengde commissie ter uitvoering van het Vlaams-Nederlands cultureel akkoord. Eerst komt de heer Weckx aan het woord en daarna de heer Niessen. Ze zullen het hebben over de uitvoering van dat akkoord en over de rol die de gemengde commissie daarbij voor zichzelf weggelegd ziet. Daarna krijgen de parlementsleden de gelegenheid vragen te stellen.

De heer Hugo Weckx, voorzitter van de Vlaamse delegatie in de gemengde commissie ter uitvoering van het Vlaams-Nederlands cultureel akkoord : Namens Frits Niessen en mezelf dank ik u omdat we hier de stand van zaken van de werkzaamheden van de commissie ter uitvoering van het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag van 1995 kunnen uiteenzetten.

Bij de installatie van deze commissie op 2 april van dit jaar waren we al van plan geen verborgen bestaan te leiden. Dit cultureel verdrag is een uiting van Nieuwe Politieke Cultuur. Niet alleen zijn de bevoegdheden meer uitgebreid dan in vroegere culturele akkoorden, want nu zijn ook wetenschappelijk onderzoek, welzijn en onderwijs in het verdrag opgenomen. Ook de bewoordingen waarin de artikelen van het verdrag zijn gesteld, zijn nieuw. Vroeger werd een cultureel akkoord meestal beperkt tot uitwisselingen tussen studenten, professoren en artiesten. Nu spreekt het verdrag ook over samenwerking, coördinatie en onderlinge afstemming van beleid en acties van de regeringen. Nieuw is ook de samenstelling van de gemengde commissie ter uitvoering van het verdrag. Vroeger bestond die vooral uit ambtenaren, wat soms tot deontologische moeilijkheden leidde. De huidige

commissie telt veertien leden waarvan slechts twee leden ambtenaren zijn. De anderen zijn deskundigen op het terrein van cultuur, wetenschappelijk onderzoek, onderwijs of media.

Sedert haar installatie werden er al twee werkvergaderingen georganiseerd met de plenaire commissie. We staan dus nog maar aan het prille begin van de werkzaamheden. Tijdens haar eerste plenaire bijeenkomst heeft de commissie haar huishoudelijk reglement goedgekeurd. Dat maakt het onder meer mogelijk de adviezen en besluiten van de commissie openbaar te maken. Hopelijk draagt dit bij tot de democratische controle door het Vlaams Parlement en door de Nederlandse Tweede Kamer.

De voorzitters zelf hebben al een tiental overleg- en voorbereidingsvergaderingen achter de rug. Zoals we al onmiddellijk na onze installatie hebben meegedeeld in een interview, is het niet de bedoeling van de commissie om als een bemoeizieke schoonmoeder op te treden tegenover de samenwerkingsverbanden die al vele jaren gedijen. Dat hebben sommigen wel gevreesd. De commissie wil dergelijke initiatieven integendeel bijkomende stimuli geven door haar adviezen. We zijn een adviescommissie en dus geen nieuwe bron van subsidies zoals sommigen dachten. De commissie zal vooral de witte vlekken in de samenwerking opsporen en nagaan welke knelpunten aan de basis liggen van deze witte vlekken. Daarna zullen voorstellen tot oplossing geformuleerd worden.

Een element dat door het cultureel akkoord als absolute prioriteit wordt omschreven, is het opzetten van gemeenschappelijke acties van Vlaanderen en Nederland gericht op wat men derde landen noemt. Een concreet voorbeeld van de problemen is het recente incident over de stichting Frankfurter Buchmesse. We hebben hierover een brief geschreven naar minister-president Van den Brande en naar de Vlaamse minister van Cultuur. Het was voor ons ondenkbaar dat deze werking zou worden stopgezet, na de drie initiatieven van de voorbije jaren in Frankfurt, Barcelona en Göteborg. In september jongstleden heeft de Vlaamse regering dan ook beslist om geld ter beschikking te stellen om in maart 1999 samen met Nederland deel te nemen aan de London Bookfair.

Er wordt maar één plenaire vergadering van de commissie gepland per trimester. Er zullen echter ook werkgroepen worden opgericht. Dankzij die werkgroepen zal de commissie snel kunnen reageren. Het huishoudelijk reglement omvat ook een procedure voor schriftelijke goedkeuring van dringende teksten.

In het cultureel verdrag werd ook aandacht gevraagd voor de mogelijke overlappingen tussen het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag van 1995 en het Taalunieverdrag van 1980. Over het algemeen houdt het Vlaams-Nederlands cultureel verdrag ruimere bevoegdheden in. Het Taalunieverdrag houdt echter ook ruime bevoegdheden op het vlak van taal en letteren in. Daarom is er met de heer Jaspaert, de algemeen secretaris van de Taalunie, afgesproken de werkzaamheden op elkaar af te stemmen. In artikel 8 van het cultureel verdrag staat trouwens dat de algemeen secretaris van de Taalunie als waarnemer de plenaire vergadering van de commissie bijwoont, wat hij ook doet.

Tijdens haar eerste werkvergadering op 8 mei 1998 bracht de commissie een belangrijk advies uit aan gaande BVN (Het Beste van Nederland). Eerder hadden zowel de Vlaamse als de Nederlandse minister-president hun steun aan dit project toegezegd. Minister-president Van den Brande vroeg zelfs om hiervan een prioriteit te maken.

De commissie had voorts contact met de subcommissie Podiumkunsten, die – voortgekomen uit de vroegere Gemengde Commissie – al zo'n twintig jaar een eigen bestaan leidt. Er werd overeengekomen de subcommissie in een enigszins gewijzigde samenstelling om te vormen tot een werkgroep van onze commissie. De eerste werkvergadering in deze nieuwe vorm zal in november in Antwerpen plaatsvinden.

Als werkvormen wil de commissie ook kiezen voor thematische colloquia en grote conferenties. Op die manier wensen wij voeling te houden met het werkveld. Op 15 oktober jongstleden werd overigens beslist om in de periode oktober-november 1999 een eerste grote conferentie te organiseren, waarbij vertegenwoordigers van het werkveld in verschillende werkgroepen zullen kunnen praten over de bestaande witte vlekken en problemen. De adviezen van de commissie kunnen er alleen maar zinvoller door worden.

Voor onze dagelijkse werkzaamheden draagt iedere regering omgerekend drie miljoen frank bij. Logistiek en personeel blijven evenwel problematisch. In december werd een nota door de Vlaamse regering goedgekeurd waarin sprake was van gedetacheerd personeel. Op die manier zou de commissie niet als werkgever hoeven op te treden en zich een sociaal secretariaat besparen. Vandaag lijkt men echter andere wegen te willen bewandelen. De secretaris, die op dit ogenblik door een Vlaamse overheidsdienst gedetacheerd is, zou te onzen laste komen. Over de toepasselijke salarisschaal

bestaat evenmin duidelijkheid. Nederland detacheert wel een halftijdse adjunct-secretaris van OCW (Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen). Voorts lijkt de aanwezigheid van één uitvoerend personeelslid ons een minimum. Ook die zouden wij nu zelf moeten aanwerven en betalen. De aan de gang zijnde gesprekken tussen het voorzitterschap, de minister-president en de administratie hebben terzake nog geen duidelijkheid opgeleverd.

Ten slotte is ook de huisvesting vooralsnog niet geregeld. Gelukkig kunnen wij de plenaire vergaderingen houden in het Errerahuis. Wij hadden gehoopt ook de kantoren daar te kunnen onderbrengen, maar de exploitatie van het betreffende pand blijkt dit niet toe te laten. Wij zochten en vonden een alternatief in de buurt, met name in de Hertogstraat 41. Daarnet stelde ik evenwel tot mijn ontsteltenis vast dat het nog steeds als te huur wordt geafficheerd. Wij dringen aan op een spoedige regeling. De infrastructuur zou zich immers zo dicht mogelijk in de buurt van de locatie der plenaire vergaderingen moeten bevinden.

De voorzitter : Ik dank de heer Weckx voor zijn uiteenzetting en verleen het woord aan de heer Niessen.

De heer Frits Niessen, voorzitter van de Nederlandse delegatie in de gemengde commissie ter uitvoering van het Vlaams-Nederlands cultureel akkoord : Aan het beeld dat de heer Weckx heeft geschetst wil ik graag nog een paar elementen toevoegen. In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden had tijdens het parlementaire jaar 1995-1996 een uitvoerig debat plaats over het Cultureel Verdrag. Dit heeft geleid tot een voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk dat werd aangenomen door de toenmalige Vlaamse Raad. Een van de kernpunten daarvan was de relatie tussen het Cultureel Verdrag en het Taalunieverdrag. Ooit hebben Nederlandse en Vlaamse parlementsleden zelfs een poging ondernomen om beide in elkaar te laten vloeien. Later doken echter allerlei problemen op en het gevecht werd gestaakt. Twee mogelijkheden blijven over : ofwel worden de terreinen nauwkeurig afgebakend door middel van grenspalen ; ofwel wordt de gezamenlijke mentaliteit gecultiveerd in regelmatige ontmoetingen. Wij verkiezen de tweede optie boven het gekissebis.

Het deel van de GENT-akkoorden dat ressorteert onder de bevoegdheden van de Taalunie loopt goed. Als uitvoerend orgaan heeft de Taalunie er immers direct greep op. Voor de andere delen zijn er wel nog wat problemen. Zelf hebben we geen

uitvoerende opdracht. Toch moeten we de evolutie van dit dossier in de gaten houden. Daarbij verkiezen we een pragmatische houding aan te nemen, zoals we recent hebben gedaan tijdens het incident over de deelname van Vlaanderen-Nederland aan de Londense Boekenbeurs in 1999. We zijn verheugd dat die houding tot goede resultaten heeft geleid.

In de resolutie kwam ook de samenstelling van de commissie voor het Cultureel Verdrag aan bod. We wensten geen oververtegenwoordiging door ambtenaren, omdat die deontologisch verplicht zijn om hun regering bij te staan en te verdedigen. Omdat de commissie onafhankelijker kan optreden, is er meer gelegenheid om adviezen te formuleren die de regeringen niet per se welgevallig zijn.

Het is essentieel om helderheid te brengen in de budgettaire situatie. De Vlaamse minister-president heeft in dit verband verwezen naar een horizontale begroting. Hij wees erop dat aan Vlaamse kant inzicht zou worden geboden in welke overheidselden momenteel in omloop zijn voor allerlei vormen van samenwerking. Het Vlaams Parlement zou de minister-president kunnen aanzetten om deze informatie boven water te krijgen. Aan Nederlandse kant kunnen wij dan hetzelfde doen.

In de resolutie werd een onderzoek van de prioriteiten voorgesteld. Voor wat betreft de verdediging van het Nederlands in Europa, overlappen het Taalunieverdrag en ons verdrag elkaar. In artikel 4 van het statuut van de Nederlandse Taalunie staat immers als doelstelling ingeschreven : het voeren van een gemeenschappelijk beleid op het vlak van taal en literatuur, in het bijzonder in de Europese Gemeenschappen. Ook in de toelichting bij ons verdrag wordt naar die doelstelling verwezen. We zijn wel van plan om ons niet te mengen in zaken die door de Taalunie goed worden georganiseerd.

Ook op mediagebied is samenwerking van belang. Het ideaal van een gezamenlijk Vlaams-Nederlands cultureel televisienet is voorlopig nog een verre droom. De belofte van de Vlaamse minister-president om financieel te participeren in BVN (Het Beste van Nederland en Vlaanderen) opent interessante perspectieven : de zender kan zich daardoor richten op kijkers buiten Europa. Er zijn nog vele andere mogelijkheden met BVN, onder meer op het gebied van educatie. De Vlaamse regering heeft zeer alert gereageerd op initiatieven als het BVN en de Londense boekenbeurs : waarvoor onze complimenten.

Ten slotte nog een persoonlijke opmerking. Het zou beter geweest zijn als ons secretariaat zo zou zijn gehuisvest dat in hetzelfde pand een informatiecentrum over de Nederlandse cultuur in Brussel zou kunnen worden gevestigd. Momenteel is het secretariaat in een klein appartement ondergebracht, dat ongeschikt is voor verdere uitbreidingsprojecten.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : De heer Weckx heeft erop gewezen dat het belangrijk is om een overlapping met bestaande samenwerkingsverbanden te vermijden. Daartoe is het belangrijk dat een inventaris wordt opgesteld. Is dat al gebeurd ?

Zal de commissie bij haar adviezen uitsluitend vertrekken van de opportuniteit van de initiatieven, of wordt ook rekening gehouden met de financiële implicaties ?

Ik betreur dat men van de gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt om een pand te zoeken, dat geschikt is voor de uitbouw van een Nederlands-Vlaams huis in Brussel.

De heer Hugo Weckx : Op de vorige plenaire vergadering van de commissie is uitvoerig over de overlappingen gediscussieerd. De samenwerkingsinitiatieven tussen Vlaanderen en Nederland moeten inderdaad zo goed mogelijk worden geïnventariseerd. We zullen contact opnemen met bepaalde instellingen om deze inventaris op te stellen. We hebben nog niet beslist welke instellingen met deze opdracht zullen worden belast. We zijn op zoek naar de beste methode om op de snelste manier een inventaris op te stellen op een wetenschappelijk verantwoorde basis.

We hebben op verzoek van de Vlaamse regering al advies uitgebracht over BVN. Gezien de hoogdringendheid die werd ingeroepen door de Vlaamse minister-president, hebben we ons in dit dossier niet uitgesproken over de begroting. De minister-president heeft erop gewezen dat er ruimte zou zijn op de begroting van buitenlandse betrekkingen. We moeten de nodige voorzichtigheid in acht nemen. De commissie mag niet in de plaats treden van de uitvoerende macht. We zullen onze adviezen meedelen aan de minister bevoegd voor buitenlandse zaken en die voor de materie waarop het advies betrekking heeft. Deze laatste moeten zelf beslissen of ze een advies al dan niet bijtreden en welke middelen ze daartoe uittrekken.

Ook ik droom van een Vlaams-Nederlands Huis in Brussel. Maar in Vlaanderen bestond er indertijd geen duidelijkheid over de functie die dit huis

moest vervullen. Naar het schijnt zijn er nu nog mensen die dromen van een Vlaams-Nederlandse Brakke Grond in Brussel. Daar ben ik het echter niet mee eens. Bovendien waren de regeringen op dat ogenblik ook niet bereid geld in dat project te investeren. De idee van een Vlaams-Nederlands Huis zal echter zeker besproken worden door de commissie.

De heer Herman Suykerbuyk : Ik ben blij hier mensen te mogen ontmoeten, die ik heb leren kennen en waarderen in de interparlementaire commissie (IPC) en in het Algemeen Nederlands Verbond. Ik moet de commissie eerst en vooral feliciteren met haar eerste advies. Het feit dat de verantwoordelijken het niet naast zich neer hebben gelegd, bewijst dat de commissie invloed kan uitoefenen.

De problemen met het statuut van het personeel en de huisvesting zullen wij zeker aan de minister-president voorleggen. Hertogstraat 41 is een mooie omgeving, maar ik blijf erbij dat het secretariaat moet gevestigd worden in een pand dat kan uitgroeien tot een Vlaams-Nederlands Huis. Ik ben het eens met de analyse door voorzitter Weckx van de mislukking van dit project, maar ik denk niet dat die zaak al definitief verloren is. Ik ben blij dat het op de agenda van de gemengde commissie staat.

De gemengde commissie is onderverdeeld in werkgroepen. Voor mij is dat de manier om contacten te leggen met de mensen op het terrein. De geplande tweejaarlijkse conferentie is te beperkt om voeling te houden met de mensen op het terrein. Volgens artikel 2 van het Cultureel Verdrag is het doel onder meer een natuurlijke dynamiek van grensoverschrijdende samenwerking op gang te brengen. Die dynamiek bestaat echter al in de praktijk en wordt nog veel te weinig naar waarde geschat.

Hoe gaat u met een personeelsformatie van 2,5 personen een conferentie organiseren ? Beschikt u over middelen om het contact met de mensen op het terrein te onderhouden ? We moeten de minister-president deze vragen voorleggen.

Ik denk niet dat dit het gepaste ogenblik is voor een academische discussie over de overlappingen tussen het Cultureel verdrag en het verdrag inzake de Taalunie, maar kunnen we de secretariaten niet verweven tot één geheel ?

In het nieuwe verdrag werd welzijn opgenomen. Dat is belangrijk, maar bestaat er tussen Nederland en Vlaanderen overeenstemming over de inhoud

van dit begrip ? Er zijn samenwerkingsmogelijkheden, tenminste als men het eens is over de basisbegrippen.

De heer Frits Niessen : Het werkingsbudget, gefinancierd door de twee regeringen, bedraagt 6 miljoen frank. Hiermee hoeven we geen infrastructuur, zoals personeelskosten en huisvesting, te betalen. Ook voor grootschalige projecten krijgen we een apart budget.

Voor de startconferentie hebben we al een aparte begroting ingediend. We plannen deze conferentie eind oktober-begin november 1999, waarschijnlijk in Gent. Eind augustus 1849 vond daar immers het Eerste Nederlands Taal- en Letterkundig Congres plaats. Omdat Gent een Franstalige universiteit had, was toen voorzichtigheid geboden ; er waren ook maar weinig Nederlanders aanwezig. Nu willen we op dezelfde plaats – onder betere condities – de startconferentie organiseren van onze nieuwe samenwerkingsvorm. Voor de praktische organisatie ervan, zullen we wellicht een extern bureau inhuren.

We zullen ons niet beperken tot tweejaarlijkse conferenties, maar het is wel nuttig om af en toe de mensen uit het werkveld samen te brengen. De werkgroepen zullen nog allerlei andere activiteiten organiseren : ze zullen mensen van bepaalde sectoren samenbrengen, een oplossing trachten te vinden voor de problemen die samenwerking in de weg staan, zoals de verschillende subsidiesystemen in beide landen, en de samenwerking in de grensregio's stimuleren.

Bij het eerste gesprek dat wij als voorzitters hebben gehad, hebben wij met betrokkenen de samenwerking tussen de zuidelijke Nederlandse provincies, de Vlaamse provincies en de rol van de overheid besproken. Zij hebben ons een evaluatierapport van de samenwerking toegestuurd.

De Hertogstraat is op zich even slijk als de Haagse Lange Voorhout, waar de Taalunie zetelt. Wij zijn veel kleiner maar willen echter niet weggestopt worden, wat nu wel een beetje dreigt. We willen een kristallisatiepunt zijn. Het is echter essentieel dat we kunnen beginnen en dat we een adres, een bureau, een telefoon, een bankrekening hebben, ook al is de huisvesting niet ideaal. De amateuristische manier van werken van de voorbije maanden kost veel tijd.

De heer Hugo Weckx : Het staat vast dat voor de werkgroepen, die opgericht zullen worden binnen de commissie, beroep zal gedaan worden op men-

sen die ervaring hebben in de betrokken sector. In elke werkgroep zullen één of twee mensen van de commissie zetelen en ook de voorzitter zal een lid zijn van de commissie. Een pragmatische samenwerking met het secretariaat van de Taalunie is een interessant idee.

Uit onze gesprekken is inderdaad gebleken dat de term welzijn aan Nederlandse zijde beperkt geïnterpreteerd wordt : voornamelijk sociaal-cultureel werk maar dan wel in de ruime betekenis van het woord. Voor de Nederlanders hoort de bijzondere jeugdzorg bijvoorbeeld niet tot het verdrag. We moeten het werkingsgebied nog duidelijk afbakenen.

Als we mettertijd evolueren naar een samenvoeging van de secretariaten, de uitbreiding van de IPC en het betrekken van de ministers verantwoordelijk voor buitenlandse betrekkingen bij het ministercomité van de NTU, is een grondige invulling van het Vlaams-Nederlands Huis mogelijk. Zowel de secretariaten van de Taalunie als van de gemengde commissie kunnen in dit huis gevestigd worden. Gezien hun taken in Europese context lijkt het aangewezen dat dit huis zich in Brussel zal bevinden. Zo eenvoudig is het nu nog altijd niet.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Wij interpreteren welzijn vaak breder dan in Nederland. Ook veel grensoverschrijdende initiatieven gaan over welzijn, in de ruime betekenis van het woord.

De gemengde commissie heeft ook het gezamenlijk optreden ten opzichte van andere landen tot bevoegdheid. Ik wil dan ook een kwestie aanhalen die onder de bevoegdheid van de Taalunie maar ook van de gemengde commissie valt. Vlaanderen zendt lectoren Nederlands uit naar andere landen binnen en buiten Europa. In Oost-Europa echter zijn er bijna uitsluitend Nederlandse lectoren Nederlands. Dit heeft te maken met de Belgische sociale zekerheid. Ik wil u dit signaleren en vragen om dit samen met de Taalunie aan te pakken.

De heer Hugo Weckx : Ik hoor dit voor het eerst. Ik zal dit probleem zeker aankaarten in de gesprekken met de Nederlandse Taalunie. Als dit echter te maken heeft met de sociale zekerheid, moet dit uitgeklaard worden in het overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap en de federale regering.

De heer Frits Niessen : Ik ben vergeten uw aandacht te vestigen op een groot discussiepunt rond het verdrag, namelijk de rol van de parlementen. Bij het Taalunieverdrag is bepaald dat de beslissingen genomen worden door een comité van minis-

ters en dat een gemengde commissie van parlementsleden een adviserende rol vervult. Dit is omstreden want de IPC wenst een beslissende stem over de begroting. Vandaag mogen wij hier spreken, voor volgende maand hebben we een uitnodiging voor de parlementaire commissie van de Taalunie.

In de resolutie van de heer Suykerbuyk werd aanvankelijk voorgesteld de IPC een controlerende functie over onze activiteiten te geven. Via amendement is later bepaald dat we het verslag van onze activiteiten, dat natuurlijk moet overgemaakt worden aan beide regeringen, ook doorsturen aan beide parlementen.

Om de beide verdragen niet uit elkaar te laten drijven, zou het nochtans interessant zijn om de manier waarop het parlement een rol speelt op elkaar af te stemmen. Ik denk dat de IPC ook dit verdrag zou kunnen controleren en evalueren. De bewindslieden, die de verantwoordelijkheid dragen voor dit verdrag – de minister-president van Vlaanderen en de staatssecretaris voor Buitenlandse Zaken voor Nederland – zouden voor die gelegenheden het comité van ministers kunnen aanvullen.

Het zou goed zijn als er hierover enige duidelijkheid kan komen. We hebben daaraan behoefte en we vinden het belangrijk om niet alleen adviseurs van de regering te zijn, maar ook om met de volksvertegenwoordigers te kunnen communiceren.

De heer Herman Suykerbuyk : Dit is een interessante idee. In de eerste fase zal dit vooral op basis van vrijwilligheid gebeuren. Pas nadien kan overwogen worden om er een instituut van te maken. We kunnen dit op de IPC van 16 november e.k. bespreken.

De voorzitter : Mijn conclusie is dat we iets moeten doen aan het probleem van personeel en de huisvesting. Hiervoor is ongeveer 5 miljoen frank extra nodig. Aangezien we binnen een drietal weken de begroting bespreken, is het onze taak om amendementen neer te leggen om dit geld bijeen te krijgen. Anders zijn we alleen maar vrijblijvend bezig.

De heer Hugo Weckx : Er zijn een aantal moeilijkheden ontstaan omtrent de detachering vanuit Vlaanderen van de secretaris en een uitvoerend personeelslid. De huurprijzen en de lonen die we moeten terugbetalen aan de instellingen die detacheren, komen neer op een bedrag van 5 miljoen frank.

De voorzitter : Ik dank de heren voor hun duidelijke en verhelderende uiteenzetting.

De verslaggever,

Herman SUYKERBUYK

De voorzitter,

Jef SLEECKX
